

กบรรมณัการ

สว้สดีปีใหม่ 2551 ด้อนรับปีหนุ่ ส่งท่ายปีหนุ่ ซ่งเป็นปีมามงคคของชาวไทย ทุคคน ที่ได้ร่วมนเจลิมจลองครบรอบ 80 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ม.อ. ของเรามี่ลิ่งดี ๆ ที่นำภาคภูมิใจหลายเรื่องซ่งนกัน รายละเอียดบางเรื่อง มีข้อมูลอยู่ในข่าวฉบับนี้แล้ว ซ่งได้แก่ "คุณภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" โดยท่านอธิการบดี "รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2548" โดยท่านรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา และ Best Practices 2 เรื่อง 2 ระดับ คีอระดับคณะและระดับภาควิชา อันได้แก่ "กระบวนการประกันคุณภาพกับการสร้างบัณฑิตซ่งนนำระดับประเทศ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" โดยคณบดี คณะเภสัชศาสตร์ และ "ผลงานของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลระดับชาติ / นานาชาติ ของภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์" โดยหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซ่งท่านจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการและปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของทั้ง 2 หน่วยงาน

สำนักงานประกันคุณภาพยินดีรับฟังข้อเสนอนแะ เพื่อนำมาปรับปรุง ให้ข่าวประกันคุณภาพมีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อประชาคมชาว ม.อ. สำหรับคณะ/ หน่วยงานใดประสงค์จะเผยแพร่ข่าวสารประกันคุณภาพที่เกี่ยวกับคณะ/ หน่วยงาน หรือ ต้องการทราบรายละเอียดข่าวสารเพิ่มเติม สามารถติดต่อคณะผู้จัดทำข่าว สำนักงานประกันคุณภาพ ได้ทุกวันในเวลาราชการ หรือที่ E-mail : psu-qac@group. psu.ac.th ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

Happy New Year 2008

รองศาสตราจารย์นวลจิรา ภัทรรังรอง

บรรณธิการ

28 ธันวาคม 2550

สารบัญ

คุณภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดย รองศาสตราจารย์ ดร.บุญสม ศิริบำรุงสุข	5
รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2548 โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัช ชิตตระกูล	12
กระบวนการประกันคุณภาพกับการสร้างบัณฑิตชั้นนำระดับประเทศ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัติ แก้วประดับ	18
ผลงานของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลระดับชาติ / นานาชาติ ของภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญา ตันชัยย์	23
มหกรรมแห่งการร่วมแรงร่วมใจ : การประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ / หน่วยงาน โดย นางกัญยปรีณ ทองสามสี	30
"ได้อะไรมาบ้าง จาก "มหกรรมการจัดการความรู้แห่งชาติ ครั้งที่ 4" โดย นางสาวบัญญัติานุช รักษาชาติ	32
กิจกรรมสำนักงานประกันคุณภาพ	37

คุณภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญสม ศิริบำรุงสุข
อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปีนี้เป็นปีที่ ม.อ. เฉลิมฉลองครบรอบ 40 ปี ม.อ. อายุครบ 40 ปี ม.อ. เรามีคุณภาพอยู่ตรงไหน สถานภาพชุมชนวิชาการเราอยู่ระดับไหน มหาวิทยาลัยใครขอถือโอกาสนี้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพมาสู่การรับทราบของชาวสงขลานครินทร์ เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจร่วมกัน

การจัดอันดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยนั้น เราเริ่มรับทราบกันอย่างกว้างขวางเมื่อปี 2543 โดยนิตยสาร **ASIA WEEK 2000** ได้ตีพิมพ์ผลการจัดอันดับคุณภาพของมหาวิทยาลัยในเอเชีย ในครั้งนั้น ม.อ.ได้รับการจัดอันดับไว้ที่ 53 ของเอเชีย เมื่อตรวจสอบดูรายชื่อมหาวิทยาลัยของประเทศไทยที่อยู่ในรายงานแล้ว พบว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่อันดับที่ 51 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อยู่อันดับที่ 53 มหาวิทยาลัยขอนแก่นอยู่อันดับที่ 59 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่อันดับที่ 62 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่อันดับที่ 63 ในครั้งนั้นผมได้ทราบข่าวว่า บางมหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ข้อมูลเพื่อการจัดอันดับไป เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงไม่ปรากฏในการจัดอันดับ

45	University of Wollongong	55.90	59
46	Tianjin University (China)	54.90	?
47	University of Malaya	54.20	27
48	University of the Philippines	53.79	32
49	Ochanomizu University	53.60	49
50	Chungnam National University	53.60	62
51	Thammasat University	53.46	38
52	Universiti Putra Malaysia	53.11	69
53	Prince of Songkla University	52.26	44
54	Xi'an Jiaotong University (China)	52.24	?
55	Victoria University of Wellington	51.59	68
56	Macquarie University	51.42	51
57	Universiti Sains Malaysia	51.33	42

ประมาณปี 2548 มีการเผยแพร่ผลการจัดอันดับของมหาวิทยาลัย แห่งข่าว
 อ้างว่า เป็นการจัดโดยกระทรวงศึกษาธิการของ**ประเทศสิงคโปร์** ในครั้งนั้น ม.อ. ถูกจัด
 เป็นอันดับที่ 6 ในกลุ่มของ Overall Multidiscipline ของมหาวิทยาลัยไทย รองจากจุฬาฯ
 มหิดล ธรรมศาสตร์ เชียงใหม่ เกษตรศาสตร์ และถ้าในกลุ่มของ **Science and
 Technology** แล้ว ม.อ. อยู่ในอันดับที่ 4 รองจากมหิดล จุฬา ฯ และเชียงใหม่

วันนี้ (7 ธันวาคม 2550) ผมเข้าไปค้นหาข้อมูลใน Internet เพื่อว่าจะมีอะไร
 ใหม่ล่าสุด ไปพบผลการจัดอันดับนำเสนอไว้ที่ Website ของหอสมุดมหาวิทยาลัยมหิดล
 เป็นการจัดอันดับของ**นิตยสารไทม์** ซึ่งตีพิมพ์ใน Times Higher Education Supple-
 ment (THES) เป็นการจัดอันดับแบบ Overall ของปี 2007 ผลปรากฏว่า **ม.อ.
 อยู่ในอันดับที่ 6** ของมหาวิทยาลัยไทย และเป็นอันดับที่ 525 ของ **List World Univer-
 sity Ranking 2007** เราตาม จุฬา ฯ มหิดล ธรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และเชียงใหม่

World University Rankings 2007 :

■ Times Higher Education Supplement (THES) - QS World University Rankings

<http://www.topuniversities.com>

<http://www.thes.co.uk/worldrankings>

Thai Universities in THES-QS Rankings 2007

Top100 - Over All	no Thai University
Top400 - Over All	Chulalongkorn University (rank=223, score=52.3) Mahidol University (rank=284, score=44.7) <small>NEW</small>
Top401-500 - Over All	Thammasat University (rank=447, score=30.9) Kasetsart University (rank=447, score=30.9) Chiang Mai University (rank=463, score=29.7) Prince of Songkla University (rank=525, score=22.5) Khon Kaen University (rank=531, score=21.8)
Top100 - Social Sciences	Chulalongkorn University (rank=83, score=32.3)
Top100 - Life Sciences & Biomedicine	no Thai University
Top100 - Technology	no Thai University
Top100 - Natural Sciences	no Thai University
Top100 - Arts & Humanities	no Thai University

และยังพบข้อมูลการจัดอันดับของ Webometrics Ranking of World University จัด ม.อ. ไว้ อันดับที่ 3 ของไทย รองจากเกษตรศาสตร์และจุฬาฯ อันดับที่ 50 ของเอเชีย และอันดับที่ 672 ของโลก

■ Webometrics Ranking of World Universities 2007

<http://www.webometrics.info/>

Thai Universities	Jan' 2007	July' 2007
	Thailand / Asia / World	Thailand / Top-100 Asia / World
KASETSART UNIVERSITY	2 / 30 / 577	1 / 36 / 516
CHULALONGKORN UNIVERSITY	1 / 21 / 505	2 / 37 / 527
PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY	6 / 69 / 896	3 / 50 / 672
ASIAN INSTITUTE OF TECHNOLOGY THAILAND	3 / 45 / 721	4 / 67 / 772
CHIANG MAI UNIVERSITY	4 / 60 / 861	5 / 72 / 805
THAMMASAT UNIVERSITY	5 / 68 / 894	6 / 78 / 866
ASSUMPTION UNIVERSITY OF THAILAND	-	7 / 83 / 877
KHON KAEN UNIVERSITY	8 / 84 / 1,009	8 / 85 / 887
MAHIDOL UNIVERSITY	7 / 70 / 909	9 / 89 / 916

Rank of all 44 Thai Universities (July 2007) NEW

ในการจัดอันดับคุณภาพนั้น แต่ละหน่วยงานที่วิเคราะห์ เขาจะใช้ตัวชี้วัดที่ต่างกัน
แล้วแต่ความเชื่อของแต่ละที่ แต่โดยรวม ๆ แล้วเขามักจะวัดกันที่

- ผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ รวมทั้ง Impact Factors และ Citations
- เงินทุนวิจัยที่ได้รับ
- จำนวนนักศึกษาปริญญาเอก
- คุณวุฒิของอาจารย์ที่สอน
- อัตราส่วนอาจารย์ ต่อนักศึกษา
- ความมีชื่อเสียง (Reputation)
- และอื่น ๆ

สำหรับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แล้ว ไม่ว่าจะหน่วยงานใดจะจัดอันดับ
เราก็มักจะอยู่ในช่วงอันดับที่ 3 ถึง 6 แล้วแต่ตัวชี้วัดที่เขาเลือกใช้
ส่วนข้อมูลคุณภาพอื่น ๆ ที่ผมพอมีและนำมาเรียน คือ

International Publications ม.อ.อันดับ 4 : วารสาร Science Asia
รวบรวมความสามารถการตีพิมพ์ผลงานวิชาการ ในวารสารนานาชาติของมหาวิทยาลัยไทย
เป็นความสามารถสะสมระหว่างปี 1999-2006 พบว่า ม.อ. ตีพิมพ์ได้ 1,059 เรื่อง เป็นอันดับที่
4 ของประเทศ เราตามหลังเพียงมหิดล จุฬาฯ และเชียงใหม่!

คุณภาพวารสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : วารสาร Science Asia
เผยแพร่ผลการวิเคราะห์คุณภาพวารสารของประเทศไทย โดยสำรวจวารสารที่ตีพิมพ์ใน
ประเทศไทยจำนวน 228 ฉบับ เขา Rank ให้วารสารของมหาวิทยาลัยเรา ทั้ง 3 ฉบับไว้ดังนี้

Songklanakarin Journal of Science and Technology Rank # 9

Songklanakarin Medical Journal Rank # 20

Songklanakarin Journal of Social Science and Humanities Rank # 26

ผลการประเมินคุณภาพโดย สมศ. : สมศ.ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอก มาประเมิน ม.อ. เป็นการประเมินรอบที่สอง ประจำปีการศึกษา 2548 การประเมินเสร็จสิ้นปลายปี 2549 ม.อ. ได้รับคะแนนประเมิน = 4.65 จากคะแนนเต็ม 5.00 จัดอยู่ในกลุ่ม "ดีมาก" (สิ่งที่น่าภาคภูมิใจที่แฝงอยู่ในรายงานคือ ม.อ. เรามีผลงานร้อยละของบทความจากวิทยานินธ์ปริญาโท เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานินธ์ปริญาโททั้งหมด = 88.12 ตัวเลขนี้ ผมได้ทราบอย่างไม่เป็นทางการว่าเป็นตัวเลขสูงสุดของมหาวิทยาลัยไทย)

บัณฑิตเกสซ์ ม.อ. เป็นอันดับหนึ่ง :

บัณฑิตสาขาเกสซ์ศาสตร์ เมื่อจบจากมหาวิทยาลัยแล้ว จะต้องสอบรับใบประกอบวิชาชีพเกสซ์กรรม ผลการสอบของบัณฑิตเกสซ์ศาสตร์ประจำปี 2549 เกสซ์ศาสตร์บัณฑิตของเราขึ้นเป็นอันดับหนึ่งที่อัตราการสอบผ่าน 90.1% สำหรับที่ 2 และ 3 เป็นของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (87.2%) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (84.2%) ตามลำดับตอนที่นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยสาขาเกสซ์ศาสตร์นั้น ถ้าดูจากคะแนนสอบ Entrance (เฉลี่ย) ในรุ่นนี้ (2545) เขาเลือก ม.อ. อันดับที่ 8 (ตามข้อมูลในตาราง) แต่ตอนจบเป็นบัณฑิต บัณฑิตทุกคนจากทุกแห่งสอบข้อสอบเดียวกัน ของเราเป็นอันดับที่หนึ่ง

อันดับ	มหาวิทยาลัย	คะแนน Entrance
1	จุฬา	558.68
2	มธจล	521.03
3	เชียงใหม่	502.08
4	ขอนแก่น	494.20
5	มทว.	493.09
6	สกลนคร	490.79
7	นันทว.	485.05
8	ม.อ.	482.13
9	อุบล	469.97
10	มหาสารคาม	456.01

นักศึกษาแพทย์

สอบ Basic Medical Science ได้เป็นอันดับ 4 : ข้อมูลที่น่าภูมิใจอีกข้อมูลหนึ่งคือผลการสอบใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมของนักศึกษาแพทย์ที่เข้าสอบข้อสอบชุดแรก คือ Basic Medical

ผลการสอบ...การประกอบวิชาชีพเวชกรรม..Basic Medical Sciences

มหาวิทยาลัย	จำนวนเข้าสอบ	จำนวนสอบผ่าน	%
1.ศิริราช	170	158	92.9
2.มทว.	85	79	92.9
3.จุฬา	188	174	92.6
4.ม.สงขลา	127	114	89.8
5.ขอนแก่น	127	110	86.6
6.รามธิบดี	117	94	80.3
7.ธรรมศาสตร์	75	58	77.3
8.เชียงใหม่	121	90	74.4

รศ.ดร.บุญชน ศรีบำรุงสุข อธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Sciences สอบในปี 2549 อัตราการสอบผ่านของนักศึกษาของเรา สอบได้เป็นอันดับ 4 ของประเทศ เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยที่มีคณะแพทยศาสตร์

ผลการประเมินคุณภาพผลงานวิจัย

เชิงวิชาการสาขาวิศวกรรม

ศาสตร์ ม.อ. อันดับ 3 :

ในการวิเคราะห์คุณภาพ ผลงานวิจัยเชิงวิชาการสาขา วิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้ ผลงานตีพิมพ์และ Impact Factors เป็นตัวชี้วัด คณะวิศวกรรมศาสตร์ของ ม.อ.ได้เป็นอันดับ 3

ลำดับ	สาขาวิชา	Publication	ref.	Publ. Review	ref.	Publ. Index	ref.
01	วิศวกรรม	0.00	0	0.00	0	0.00	0
02	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
03	วิศวกรรม	0.00	0	0.00	0	0.00	0
04	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
05	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
06	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
07	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
08	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
09	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
10	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
11	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
12	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
13	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
14	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
15	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
16	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0
17	...	0.00	0	0.00	0	0.00	0

จัดว่า Ranking วิจัย = อันดับ 3 (ผล 2550)

คณะอุตสาหกรรมเกษตร และคณะทรัพยากรธรรมชาติ ติดอันดับ คณะคุณภาพสูงสุดในสาขาเกษตร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย หรือ สกว. ได้จัดทำ "โครงการการประเมินคุณภาพผลงานวิจัยเชิงวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย" ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2549 - 15 พฤษภาคม 2550 โดยมีคณะที่สนใจเข้าร่วมโครงการ 78 คณะ จาก 26 มหาวิทยาลัย ทั้งของรัฐและเอกชน สำหรับสาขาเกษตร / อุตสาหกรรมเกษตร / ประมง / ทรัพยากรธรรมชาติ มีผลการประเมินดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 - Equivalent International Journal Publication/Faculty

Member : คณะ / สาขาวิชาที่ได้ระดับ 5 (ระดับสูงสุด) ได้แก่ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และคณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตัวชี้วัดที่ 2 - Impact Factor/Faculty Member : คณะ / สาขาวิชา

ที่ได้ระดับ 5 (ระดับสูงสุด) คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ตัวชี้วัดที่ 3 - Equivalent International Journal Publication : คณะ / สาขาวิชาที่ได้ระดับ 5 (ระดับสูงสุด) คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และคณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำแพงแสน

ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้นำเรียนเพื่อทราบนี้ คงจะสร้างความมั่นใจให้กับชาวสงขลานครินทร์ ว่าสถานภาพทางวิชาการในชุมชนวิชาการของ ม.อ. เรานั้นอยู่ในระดับที่น่าภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง เป็นความภูมิใจที่ทุกคนทุกรุ่นได้สะสมร่วมกันมาตลอดเวลา 40 ปี และผมมีความมั่นใจว่าด้วยวัฒนธรรมการทุ่มเท และอุทิศตนของชาวสงขลานครินทร์ เราจะผงาดขึ้นไปในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้อย่างแน่นอน

รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2548

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉวีช ชาติตระการ

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้ส่งสรุปรายงานผลการประเมินภายนอกมาให้มหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2550 ผลการประเมินระดับสถาบันเฉลี่ย 7 มาตรฐาน เท่ากับ 4.65 จัดอยู่ในระดับดีมาก

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย โดยกำหนดค่าน้ำหนักด้านคุณภาพบัณฑิต และด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไว้ด้านละ 35 คะแนน ส่วนด้านบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กำหนดไว้ 20 และ 10 คะแนน ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบ 2 จากคณะกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งโดย สมศ. 8 ท่าน ได้แก่

1. ศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ นพ.วิจารณ์ พานิช กรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.รัศมีดารา หนูสวัสดิ์ กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต ณ ป้อมเพชร กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญรัตน์ วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์ กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร ชิวพิมาย กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ดำรงค์ ทวีแสงสกุลไทย กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์จันทน์ เพชรานนท์ กรรมการและเลขานุการ
9. นางสาวจรรยารัตน์ คงพิบูลย์กิจ ผู้ช่วยเลขานุการ

เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีถึง 3 เขตการศึกษา 2 วิทยาเขต คณะกรรมการ จึงได้แบ่งการประเมินเป็น 2 ช่วง คือ วันที่ 6 - 8 พฤศจิกายน 2549 ประเมิน 3 เขตการศึกษา คือ ภูเก็ต ตรัง และสุราษฎร์ธานี วันที่ 20 - 24 พฤศจิกายน 2549 ประเมิน 2 วิทยาเขต คือ ปัตตานีและหาดใหญ่

ก่อนการประเมินภาคสนามมหาวิทยาลัยจัดส่ง SAR ของกลุ่มสาขา และ SAR ของมหาวิทยาลัย รวมถึงเอกสารหลักฐานของแต่ละตัวบ่งชี้ให้คณะกรรมการ ศึกษาข้อมูลล่วงหน้าตามที่คณะกรรมการกำหนด หลังจากนั้น QMR ของมหาวิทยาลัย และทุกคนะเกือบ 20 ท่านเดินทางไปสมศ. เพื่อชี้แจงเรื่องข้อมูลของแต่ละตัวบ่งชี้ พร้อมทั้งตอบข้อซักถามต่าง ๆ ของคณะกรรมการในวันที่ 30 ตุลาคม 2549 ตั้งแต่ 9.00 - 16.00 น. ซึ่งก็เป็น กระบวนการที่ดี เพราะเมื่อมาประเมินภาคสนามคณะกรรมการ มีเวลาตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลกับเรื่องข้อมูล

หลังจากประเมินภาคสนามประมาณ 2 เดือน คณะกรรมการส่ง (ร่าง) รายงานผลการประเมินมาให้มหาวิทยาลัยพิจารณาซึ่งสำนักงานประกันคุณภาพได้แจ้งให้ ทุกคณะ / หน่วยงานตรวจสอบความถูกต้อง แล้วแจ้งกลับไปยังคณะกรรมการ พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ แจ้งในที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการ ประกันคุณภาพ เพื่อกำหนดรองอธิการบดีพร้อมหน่วยงานที่รับผิดชอบกำหนด แนวทางพัฒนา

หลังจากประเมินคุณภาพภายนอกผ่านไป 1 ปี 1 เดือน มหาวิทยาลัย ได้รับรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกประจำปีการศึกษา 2548 อย่างเป็นทางการ จากสมศ. (หน้าปกรายงานมีลายมือชื่อของ ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ผอ. สมศ. เป็นการยืนยัน) ผลการประเมินระดับสถาบัน ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน เท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับดีมาก มีมาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก 5 มาตรฐาน และระดับดี 2 มาตรฐาน รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการประเมินจำแนกรายมาตรฐานระดับสถาบัน

ลำดับที่	ชื่อมาตรฐาน	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
1	มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	35	4.75	ดีมาก
2	มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	35	4.60	ดีมาก
3	มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	20	5.00	ดีมาก
4	มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	10	4.50	ดี
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตรฐานแรก	100	4.72	ดีมาก
5	มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	20	4.73	ดีมาก
6	มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	20	3.89	ดี
7	มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ	20	5.00	ดีมาก
	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตรฐาน	160	4.65	ดีมาก
ผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัย			รับรองมาตรฐาน	

สำหรับผลการประเมินภายนอกระดับกลุ่มสาขาซึ่ง ม.อ. รับการประเมินทั้งหมด 8 กลุ่มสาขา ผลการประเมินในระดับดีมากคือ วิทยาศาสตร์สุขภาพ, วิศวกรรมศาสตร์, วิทยาศาสตร์กายภาพ และเกษตรศาสตร์ โดยผลประเมินเฉลี่ย 7 มาตรฐาน เท่ากับ 4.72, 4.65, 4.55 และ 4.53 ตามลำดับ ส่วนอีก 4 กลุ่มสาขาผลการประเมินอยู่ในระดับดี คือ ศิลปกรรมศาสตร์, ครุศาสตร์ / ศึกษาศาสตร์, สังคมศาสตร์ และ มนุษยศาสตร์ และบริหารธุรกิจ โดยผลการประเมินเฉลี่ย 7 มาตรฐานเท่ากับ 4.05, 4.04, 3.99 และ 3.90 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปคะแนนและผลการประเมินรายมาตฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ / กลุ่มสาขา

ลำดับ ที่	ชื่อมาตฐาน	น้ำหนัก	สถาบัน	วิทย ศุภภาพ	วิทย กายภาพ	วิศวะ	เกษตร	บริหาร	ครุ / ศึกษา	ศิลป กรรม	สังคม
1	มาตฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	35	4.75	4.83	4.75	4.75	4.50	3.63	3.75	4.33	3.67
2	มาตฐานด้านงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์	35	4.60	4.70	4.15	4.30	4.90	2.90	2.90	3.00	2.90
3	มาตฐานด้านการบริการวิชาการ	20	5.00	5.00	4.75	5.00	4.25	4.50	5.00	4.25	4.75
4	มาตฐานด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	10	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50	4.50	5.00	5.00	5.00
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4 มาตฐานแรก		100	4.72	4.79	4.52	4.62	4.59	3.63	3.83	4.36	3.75
5	มาตฐานด้านการพัฒนาสถาบัน และบุคลากร	20	4.73	4.28	4.64	4.64	4.55	4.37	4.09	4.27	4.64
6	มาตฐานด้านหลักสูตรและการ เรียนการสอน	20	3.89	4.56	4.22	4.45	3.89	3.67	4.11	3.56	3.56
7	มาตฐานด้านระบบการประกัน คุณภาพ	20	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 7 มาตฐาน		160	4.65	4.72	4.55	4.65	4.53	3.90	4.04	4.05	3.99
			ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี

แนวปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1. ความเอาใจใส่และความมุ่งมั่นของผู้บริหารทุกสมัยในการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการให้มีการประเมินการบริหารงานของผู้บริหารระดับอธิการบดี เป็นแนวปฏิบัติที่มีผลดีต่อการพัฒนาการที่รวดเร็วของมหาวิทยาลัย และเป็นแนวปฏิบัติที่น่าจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการบริหารมหาวิทยาลัยที่มีวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารระดับสูง

2. การที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยในภูมิภาคตอนใต้ของประเทศได้ดำเนินการตอบสนองของความต้องการของสังคม ภูมิภาค และตอบสนองพันธกิจในการเป็นผู้นำทางวิชาการโดยเลือกการเป็นผู้นำที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ ทำให้เกิดประโยชน์ตอบสนองไม่เฉพาะแต่ภาคใต้แต่ในระดับประเทศด้วย เช่น โครงการ Bio - Diesel โครงการยางพารา โครงการอิสลามศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิตที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่นประเทศเพื่อนบ้านในคาบสมุทรมลายูและกลุ่มประเทศตะวันออกเฉียงใต้ออกกกลางในคณะรัฐศาสตร์ และโครงการอาหารฮาลาล แนวปฏิบัติ ในการใช้และเพิ่มศักยภาพทางภูมิภาคในที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเป็นแนวทางที่เป็นแบบอย่างที่ดี

3. เป้าหมายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการบริหารการวิจัย และในการจัดการเรียนการสอน มีกลวิธีในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายถึงระดับบุคคล กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ทำให้เกิดการตื่นตัวในทุกระดับ ทั้งระดับผู้บริหารหน่วยงาน คณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงาน นักศึกษา อย่างกว้างขวาง ในช่วงระยะปัจจุบันมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการใช้เพื่อการบริหาร ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับมหาวิทยาลัยที่มีวิทยาเขตมาก กลวิธีต่าง ๆ นี้เป็นกลยุทธ์ที่น่าสนใจและอาจใช้เป็นแบบอย่างที่ดีของมหาวิทยาลัยอื่น

ข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนา

1. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีวิสัยทัศน์ในการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาค โดยมีการวิจัยเป็นพื้นฐาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยควรเร่งพิจารณาการเปิดหลักสูตรนานาชาติ ซึ่งจะต้องพิจารณาให้รอบคอบ โดยคำนึงความเหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของภาคใต้และของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ จะต้องพิจารณาการดำเนินการให้เกิดความพร้อมในทุกด้านของบุคลากร โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษและอื่น ๆ

2. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาคโดยการใช้วิจัยเป็นฐาน ซึ่งการใช้วิจัยเป็นฐานนั้นบัณฑิตศึกษาเป็นกลไกอันสำคัญยิ่ง มหาวิทยาลัยน่าจะต้องวางแผนการเปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอย่างรอบคอบ และควรต้องพิจารณาบทบาทของบัณฑิตวิทยาลัยให้ชัดเจน โดยเฉพาะบทบาทควบคุมคุณภาพ บทบาทการประสานงานกับคณะและบทบาทในหลักสูตรที่มีลักษณะข้ามสาขาวิชา หรือสหสาขาวิชา

3. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีเจตนารมณ์ในการเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต การบริหารมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตในประเทศไทยยังไม่มีระบบที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยน่าจะมีความริเริ่มวิจัยระบบจัดการทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรอื่น ๆ ตลอดจนระบบการจัดการทางกายภาพ (ซึ่งในปัจจุบันมีปัญหาสูงในวิทยาเขตปัตตานี) การจัดการบริหารโดยพิจารณากฎระเบียบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตที่มีศักยภาพเพื่อเป็นแบบอย่างต่อไป

4. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในฐานะมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตและเขตการศึกษาได้พยายามที่จะกำหนดความเชี่ยวชาญของแต่ละวิทยาเขตไว้ แต่ยังไม่ชัดเจนเข้มแข็งพอ มหาวิทยาลัยคงต้องตัดสินใจว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขตตามเจตนารมณ์เดิมหรือจะให้มีการแยกตัวออกไปเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ การตัดสินใจนี้จะต้องถือเป็นวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ของคณะบริหารชุดใดชุดหนึ่ง เพราะการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งมีผลต่อการจัดการวิทยาเขต

จากผลการประเมินคุณภาพครั้งนี้ เป็นความภาคภูมิใจของชาว ม.อ. เป็นอย่างมาก หลังจากร่วมกันพัฒนางานมาครบ 40 ปี ในส่วนของข้อเสนอแนะทั้งในภาพของมหาวิทยาลัยและกลุ่มสาขา ก็จะริบนำไปจัดทำแผนพัฒนา เพราะมหาวิทยาลัยตระหนักดีว่า คุณภาพเป็นพลวัต คุณภาพดีวันนี้อาจไม่ดีในอนาคต เราคงต้องช่วยกันขับเคลื่อนวงจรคุณภาพ (PDCA - Par) เพื่อให้มีการพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำตามวิสัยทัศน์ที่ประกาศไว้

กระบวนการประกันคุณภาพกับ การสร้างบัณฑิตชั้นนำระดับประเทศ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัติ แก้วประดับ
คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

เมื่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้เริ่มจัดเวทีคุณภาพเพื่อคัดเลือกคณะ / หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยให้นำเสนอแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ตั้งแต่ พ.ศ. 2548 เป็นต้นมานั้น คณะเภสัชศาสตร์ได้รับการคัดเลือกให้เป็นคณะที่มี **แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านคุณภาพบัณฑิต (ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต)** ติดต่อกัน 2 ปี โดยที่บัณฑิตคณะเภสัชศาสตร์ได้รับการประเมินจากผู้ใช้นิติให้อยู่ในระดับดี-ดีมาก ในด้านความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบกับหลังจากที่บัณฑิตของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2549 สอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสาขาเภสัชกรรมที่จัดขึ้นโดยสภาเภสัชกรรมได้คะแนนสูงสุดเป็นลำดับ **ที่หนึ่งของประเทศ และมีจำนวนผู้สอบผ่านในรอบแรกมากที่สุดของประเทศ (ร้อยละ 90.1)** นั้น อาจารย์ของคณะ ฯ มักจะได้รับการแสดงความยินดีต่อความสำเร็จดังกล่าวพร้อมกับคำถามที่ว่าอาจารย์ทำอย่างไร ทั้ง ๆ ที่เมื่อพิจารณาจากคะแนนสอบคัดเลือกเข้าเรียนของนักศึกษาในคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะพบว่าอยู่ในระดับปานกลางและต่ำกว่าคะแนนของผู้ที่ได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะเภสัชศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง ซึ่งคำตอบที่ได้คงมีหลายองค์ประกอบ เช่น ปัจจัยภายในคณะ ฯ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ตลอดจนปัจจัยภายนอกที่มีอยู่ในต่างสถาบันและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม ต้องยอมรับว่ากระบวนการประกันคุณภาพของคณะ ฯ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญไม่น้อยกว่าปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จดังกล่าว คณะ ฯ ได้จัดให้มีกระบวนการประกันคุณภาพภายในโดยมีรูปแบบหลัก คือการอาศัยระบบ PDCA-Par เพื่อขับเคลื่อนงานประกันคุณภาพภายในคณะ ฯ โดยกำหนดการ

ประเมินมาตรฐานตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และมีการเพิ่มเติมตัวบ่งชี้บางตัวตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากมาตรฐานการประเมินทั้งหมดจะพบว่ามาตรฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อความสำเร็จของนักศึกษา คือ "มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน" ซึ่งประกอบด้วยตัวบ่งชี้หลายตัว เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด, จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ, ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด, ร้อยละของอาจารย์ทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ, กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง, ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุดคอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า เป็นต้น

ในปีการศึกษา 2549 คณะเภสัชศาสตร์เปิดสอน 9 หลักสูตร แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี 2 หลักสูตร ปริญญาโท 5 หลักสูตร (รวมหลักสูตรนานาชาติ 2 หลักสูตร) และปริญญาเอก 2 หลักสูตร มีนักศึกษาระดับปริญญาตรี 771 คน ปริญญาโท 120 คน และปริญญาเอก 23 คน มีอาจารย์ 71 คน (มีวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 70 และดำรงตำแหน่งทางวิชาการร้อยละ 61) และมีบุคลากรสายสนับสนุน 84 คน

ในการดำเนินงานประกันคุณภาพนั้น คณะฯ ได้มีการวางแผนก่อนการลงมือปฏิบัติและมีการตรวจสอบประเมินพร้อมทั้งทำการปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจังติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาพอสมควรเพื่อให้มีผลการประเมินตามมาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนอยู่ในระดับที่ดี รวมทั้งทุกครั้งที่มีการประเมินคุณภาพจากคณะกรรมการประเมินประจำปีก็จะมีประเมินอย่างเข้มงวด คณะฯ ได้รับคำแนะนำที่มีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติจริง ซึ่งส่งผลให้การเรียนการสอนของคณะฯ มีประสิทธิภาพสูงและสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ จนทำให้คณะฯ ได้รับ Best Practice ด้านคุณภาพบัณฑิตเป็นเวลาสองปีต่อเนื่องกัน และหากมองอย่างผิวเผินว่าการประกันคุณภาพมีผลอย่างไรกับการเป็นที่ยอมรับของประเทศไทยในการสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสาขาเภสัชกรรมในปี 2549 นั้นก็คงจะใช้คำอธิบายเดียวกัน อย่างไรก็ตามหากพิจารณาให้ถี่ถ้วนแล้วก็จะพบว่า มาตรฐานอื่น ๆ ก็ล้วนแต่มีความเกี่ยวข้องกับผลการสอบดังกล่าวทั้งสิ้น ทั้งในแง่บวกและลบ เช่น มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่คณะฯ และมหาวิทยาลัยฯ หมายมั่นแน่วแน่ ส่วนหนึ่งการที่อาจารย์ทำงานวิจัยนั้นนอกจากจะส่งผลให้อาจารย์สร้างองค์ความรู้ใหม่และสร้าง

ผลงานทางวิชาการแล้ว ยังทำให้อาจารย์มีความรู้ลุ่มลึกในสาขาที่ตนเองทำวิจัยอีกด้วย ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา เพราะอาจารย์มีประสบการณ์จริง รู้จริง ไม่ใช่สอนโดยอาศัยความรู้จากหนังสือที่อ่านเพื่อเตรียมการสอนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในทำนองเดียวกันกับมาตรฐานด้านการบริการวิชาการที่คณะ ฯ เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้นำความรู้มาใช้ปฏิบัติจริง ได้พบปัญหาจริง ทำให้สามารถนำมาใช้สอนนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น ในเวลาเดียวกันกับมาตรฐาน เหล่านี้ก็อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการสอนนักศึกษาได้เช่นกันหากขาดสมดุล ทั้งนี้เพราะคณะ ฯ มีจำนวนอาจารย์และเวลาเป็นข้อจำกัด ถ้าหากอาจารย์จำนวนมากทุ่มเทเวลาให้กับการวิจัยและการบริการวิชาการมากเกินไป จนทำให้เวลาที่ให้กับการสอนนักศึกษาไม่เพียงพอกระทบต่อคุณภาพของการเรียนการสอนได้ แต่เมื่อคุณภาพของบัณฑิตออกมามีเช่นนี้ คงเป็นที่ชัดเจนว่าคณะ ฯ ยังสามารถรักษาสสมดุลในเรื่องเหล่านี้ไว้ได้ค่อนข้างดี

นอกจากการประกันคุณภาพด้วยระบบข้างต้นแล้ว นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ จะได้รับการประเมินคุณภาพภายใน คือ การสอบประเมินผลความรู้ในที่สุดท้าย ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเรื่องความรู้ความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพของนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา และเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่นักศึกษาต้องสอบให้ผ่านจึงจะได้รับอนุมัติปริญญาบัตร ซึ่งช่วยให้อาจารย์สามารถตรวจสอบและปรับปรุงข้อบกพร่องของนักศึกษาได้ทันทั้งที่ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ นอกจากนี้คณะ ฯ ยังได้จัดให้มีห้องเรียนและอุปกรณ์ที่นักศึกษาสามารถเลือกศึกษาด้วยตนเองตลอดเวลาตามหลักกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และพร้อมที่จะไปสอบขึ้นทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของสภาเภสัชกรรมต่อไป

กลยุทธ์หรือปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ

- อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนมีวัฒนธรรมในการทำงานที่มุ่งเน้นคุณภาพ มีความตั้งใจ และดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างใกล้ชิด
- นักศึกษามีความมุ่งมั่นตั้งใจจริง รับผิดชอบ เอาใจใส่ในการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
- หลักสูตรได้มาตรฐาน มีความเข้มข้นและมีการปรับปรุง (ปรับย่อย) อย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของสภาเภสัชกรรม
- นักศึกษาผ่านการเรียนวิชาพื้นฐานที่มีกระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูงจากคณะวิทยาศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์

- หลักสูตรระดับปริญญาตรีจัดให้มีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ มีการปลูกฝังและสอดแทรก เนื้อหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพในรายวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตยา การวิเคราะห์คุณภาพยา การนำยาไปใช้ในผู้ป่วย ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภคและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี และในหลักสูตรยังมีรายวิชาที่เสริมทักษะการสื่อสาร การบริการ การบริหารจัดการ และการทำงานเป็นทีม (เน้นในรายวิชา ปฏิบัติการและการเรียนการสอนแบบ PBL) รวมทั้งการฝึกปฏิบัติงานเชิง วิชาชีพตามแหล่งฝึกต่าง ๆ เพื่อให้บัณฑิตสามารถปฏิบัติงานกับผู้ป่วย และเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี
- มีการจัดการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ ทั้งการฝึกทั่วไป และ ฝึกเฉพาะทาง (สาขาเน้น) และมีการพัฒนาแหล่งฝึกโดยทำงานร่วมกัน อย่างใกล้ชิด การฝึกปฏิบัติงานเชิงวิชาชีพตามแหล่งฝึกต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล ร้านยา โรงงานผลิตยา และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เป็นต้น รวม 560-880 ชั่วโมง เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญ ทำให้นักศึกษาได้ปรับตัวและเรียนรู้สภาพการทำงานจริง ก่อให้เกิดความ พร้อมสามารถปฏิบัติงานได้ทันทีเมื่อสำเร็จการศึกษา นอกจากนั้นข้อมูล จากการประเมินนักศึกษาระหว่างปฏิบัติงาน (การนิเทศ) และจากอาจารย์ แหล่งฝึกยังสามารถนำมาปรับเนื้อหาวิชาการและวิธีการสอนให้สอดคล้อง กับสภาพการณ์จริงในวิชาชีพ
- มีคณะกรรมการพัฒนานักศึกษาและวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนอาจารย์ ตัวแทนนักศึกษาแต่ละชั้นปี ประธานชมรมศิษย์เก่าคณะเภสัชศาสตร์ ม.อ. และฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ ฯ โดยมีรองคณบดีที่ได้รับมอบหมาย ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ ฯ
- คณะ ฯ ให้ความสำคัญกับกิจกรรมพัฒนานักศึกษาซึ่งมีหลากหลาย ผ่านการ ดำเนินงานของสโมสรนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ ซึ่งมีนักศึกษาเป็นกรรมการ (วาระละ 1 ปีการศึกษา) การดำเนินการดังกล่าวได้มีการปฐมนิเทศ คณะกรรมการ ฯ และมอบให้คณะกรรมการ ฯ เป็นผู้วางแผน ปฏิบัติ และประเมินผลด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และอาจารย์

ที่ปรึกษาสโมสรนักศึกษา ฯ เป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ภายใต้การสนับสนุนของฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะบุคลิกภาพ มนุษยสัมพันธ์ จิตอาสา ทักษะการสื่อสาร การบริหารจัดการ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

- นักศึกษารุ่นพี่ดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือรุ่นน้องเป็นอย่างดี
- มีการติดตามบัณฑิตโดยการสอบถามข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

จนถึงวินาทีนี้แม้ว่าคณะ ฯ ยังคงได้รับคำชื่นชมและมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของบัณฑิตที่เกิดขึ้น แต่ต้องยอมรับความจริงที่ว่า **"สิ่งที่ยากกว่าการ**

ขึ้นเป็นที่หนึ่ง ก็คือการรักษาความเป็นที่หนึ่ง ไว้ให้ได้ยาวนานที่สุด" ซึ่งในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาคณะ ฯ มีการเจริญเติบโตแบบก้าวกระโดดทั้งในเรื่องของการวิจัย การเรียนการสอน ระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา รวมทั้งการบริการวิชาการ ซึ่งล้วนเป็นภารกิจหลักของคณะ ฯ ดังนั้น การรักษาความ

เป็นที่หนึ่งไว้ให้ได้ยาวนานที่สุดนั้น คงเป็นสิ่งทีคณะ ฯ และมหาวิทยาลัย ฯ จะต้องทำงานหนักมากขึ้นในการรักษาสมดุลของการเจริญเติบโต ทั้งด้านการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูง การสร้างงานวิจัยที่เข้มแข็งและการให้บริการวิชาการแก่สังคมอย่างเต็มความสามารถ ภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากรทีคณะ ฯ มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น จำนวนอัตรากำลังของอาจารย์ต่อจำนวนนักศึกษาและแน่นอนที่สุดว่าคณะ ฯ จะต้องอาศัยกระบวนการประกันคุณภาพที่เข้มแข็ง เป็นแรงหนุนที่สำคัญของความสำเร็จในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพสูงในระดับชั้นนำของประเทศ สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อันเป็นที่รักของพวกเราทุกคน

ผลงานของนักศึกษาที่ได้รับรางวัล ระดับชาติ / นานาชาติ ของภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญา ตันทัยย์
หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง ปีการศึกษา 2548/ปีงบประมาณ 2548 และผลการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ/หน่วยงาน ประจำปีการศึกษา 2547/ปีงบประมาณ 2548 คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอก และคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ได้เสนอให้ผลงานของนักศึกษาที่ได้รับรางวัล เป็นแนวปฏิบัติ ที่เป็นเลิศ (Best Practice) ของภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในด้านคุณภาพบัณฑิต ตามภารกิจหลักและสอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปี 2545 - 2549 และได้รับเชิญให้นำเสนอการถ่ายทอดประสบการณ์ในเวทีคุณภาพมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2550 ซึ่งเป็นการประยุกต์การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เพื่อพัฒนาระบบคุณภาพของมหาวิทยาลัย และเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ดังกล่าวในวงกว้าง จึงนำมาเล่าสู่กันฟังในข่าวประกันคุณภาพ

1. ข้อมูลทั่วไปของภาควิชา

1.1 วิสัยทัศน์

เป็นผู้นำทางวิชาการในระดับ 1 ใน 3 ของประเทศ ในปี 2549

1.2 พันธกิจ

- จัดการการศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา รวมถึงดุขะฎีบัณฑิต
- สนับสนุนให้เกิดการวิจัยทั้งในระดับ คณาจารย์ และนักศึกษา รวมถึงส่งผลงานการวิจัย หรือบทความทางวิชาการ เพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่
- สนับสนุนให้มีการพัฒนาสื่อการสอน

- ส่งเสริมการบริการวิชาการ โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกองค์กร
- เป็นเจ้าภาพหรือมีส่วนร่วมในการประชุมทางวิชาการ

1.3 จำนวนนักศึกษา ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีนักศึกษาทั้งที่วิทยาเขตหาดใหญ่ และเขตการศึกษาภูเก็ต

	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	จำนวนรวม
จำนวนรับเข้าต่อปีตามแผน	130+120*	30	3	163

* จำนวนนักศึกษาที่เขตการศึกษาภูเก็ต

1.4 จำนวนบุคลากร (ที่อยู่ปฏิบัติการ)

วิทยาเขต/ เขตการศึกษา	อาจารย์	ฝ่ายสนับสนุน (ธุรการ)	ฝ่ายสนับสนุน (ช่าง)	จำนวนรวม
หาดใหญ่	21	7	5	33
ภูเก็ต	9	3	4	16

1.5 จำนวนอาจารย์ที่จบ Ph.D. 9 คน

1.6 จำนวนตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์	จำนวนรวมผู้ดำรงตำแหน่ง
5	2	7

2. การแข่งขันที่เข้าร่วมและรางวัลที่ได้รับ

- รางวัลที่ 1 - ที่ 3 และชมเชย และรางวัลพิเศษทุกปี ในโครงการการแข่งขันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย (National Software Contest)

- การแข่งขันฟุตบอลหุ่นยนต์ (Thailand Robocup Championship)
 - รางวัลที่ 2 ปี 2550
 - รางวัลที่ 3 ปี 2549
 - รางวัลพิเศษ เทคนิคยอดเยี่ยม 3 ปีซ้อน 2548-2550
- รางวัลความคิดสร้างสรรค์ ในการแข่งขันสร้างรถอัจฉริยะชิงแชมป์ประเทศไทย (Thailand Intelligent Vehicle Challenge) ปี 2550
- รางวัลจาก Samart Innovation Award 2006
- รางวัลจาก Nokia N-Gage University Game Design and Challenge 2005
- รางวัลที่ 2 ในการประกวดนวัตกรรมทางวิศวกรรมศาสตร์ไทย (Engineering Innovation) ปี 2547
- รางวัลที่ 3 ในการแข่งขันประกวดนวัตกรรมแห่งประเทศไทย (Innovation of Thailand) ปี 2547
- รางวัลที่ 3 ในการแข่งขันการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยระบบสมองกลฝังตัว (Embedded System Contest) ปี 2550

3. กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ

การที่ผลงานของนักศึกษาของภาควิชาได้รับรางวัลในการแข่งขันประกวดทั้งทางฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ นับเป็นจุดแข็ง (Strength) หรือสิ่งที่ทำได้ดี โดยภาควิชาเริ่มส่งผลงานนักศึกษาเข้าประกวดและได้รับรางวัลตั้งแต่ปี 2543 ต้องนับว่าเป็นวิสัยทัศน์ของผู้บริหารภาควิชาในรุ่นก่อน ๆ ที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จ หรือปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของภาคศึกษามีดังนี้

- ภาควิชาเป็นศูนย์ประสานงาน หรือจัดการแข่งขันทำให้ทราบข่าวเร็วทั้งในด้านนโยบาย หัวข้อการแข่งขันและการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี จึงมีผลให้สามารถเตรียมตัวได้เร็ว
- คณะอาจารย์เข้าร่วมเป็นกรรมการตัดสินทั้งในระดับภาคและระดับประเทศ ทำให้ได้เห็นศักยภาพของคู่แข่ง และแนวคิดใหม่ในการแข่งขัน เปิดโอกาสให้สามารถพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ได้ดี
- ผลงานที่ส่งเข้าประกวดของภาควิชาส่วนใหญ่มาจาก วิชาโครงการของนักศึกษา ซึ่งใช้เวลาในการศึกษาและพัฒนานานกว่า 1 ปี ในการจัดการรายวิชาโครงการของภาควิชานั้น นักศึกษามีเวลา 1 ภาคการศึกษา สำหรับเตรียมโครงการ โดยศึกษาหาความเป็นไปได้ในการทำโครงการก่อนลงมือทำจริง และอีก 2 ภาคการศึกษาสำหรับพัฒนาและทดสอบโครงการ ผลงานที่ได้จะสมบูรณ์กว่าและสามารถกำหนดขอบเขตได้กว้างกว่าผลงานที่ใช้เวลาทำน้อย หรือทำตามกำหนดเวลาในการแข่งขันจริง ความสมบูรณ์ของผลงานเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาผลงาน ซึ่งผลงานที่ได้รับการตัดสินให้เข้ารอบสุดท้าย มักเป็นผลงานที่ค่อนข้างสมบูรณ์ มีคุณสมบัติต่าง ๆ ครบถ้วน เหมือนโปรแกรมประยุกต์ใช้งานทั่วไป ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทำงานนาน
- การส่งผลงานจากวิชาโครงการของนักศึกษา ซึ่งมีรากฐานมาจากงานวิจัยร่วมกับอาจารย์ ทำให้ผลงานมีความชัดเจนและมีจุดเด่นในการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณาผลงานเช่นกัน
- นักศึกษาของภาควิชามีโอกาสในการนำเสนองานของตนเองในการจัดนิทรรศการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เช่น ม.อ. วิชาการ งานวันเด็ก อีกทั้งภาควิชายังสนับสนุนการเข้าร่วมจัดนิทรรศการอื่น ๆ ในที่ต่าง ๆ อีกด้วย ประกอบกับในรายวิชาโครงการภาควิชาจัดให้มีการนำเสนอผลงานของนักศึกษาภาคการศึกษาระดับ 2 ครั้ง เป็นการฝึกทักษะการสื่อสาร ทั้งการเขียนและการพูด ความมั่นใจในการนำเสนอและคำตอบคำถาม ซึ่งในการแข่งขันต่าง ๆ นั้น นักศึกษาจะต้องอธิบายภาพรวมของงานให้กรรมการรับทราบและตอบข้อซักถามในเวลาที่จำกัด (10-20 นาที) การนำเสนอที่กระชับรัดกุม ได้ใจความและภาพรวม และเป็นประโยชน์ของผลงานที่ทำในระยะเวลาอันสั้น ถือเป็นหัวใจในถ่ายทอดการนำเสนอและจะมีผลในการให้คะแนนของกรรมการ

- ภาควิชามีห้องวิจัยและห้องโครงการนักศึกษา ทำให้มีพื้นที่ที่นักศึกษาสามารถพบปะ รวมกลุ่ม ศึกษาแลกเปลี่ยนข้อมูลและทำงานร่วมกันได้
- ทั้งคณะและภาควิชาร่วมสนับสนุนเงินทุนในการเข้าร่วมแข่งขัน การที่มหาวิทยาลัยไม่ได้ตั้งอยู่ในเขตปริมณฑล นับเป็นข้อเสียเปรียบในการแข่งขันที่ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง โกลแหล่งข้อมูล และหาอุปกรณ์ได้ยาก ซึ่งต้องการการลงทุนสนับสนุนจากหน่วยงาน วิทยาลัยค์และนโยบายของผู้บริหารจึงมีความสำคัญ
- ภาควิชาและคณะส่งเสริมให้คณาจารย์ส่งผลงานร่วมกับนักศึกษาเพื่อเข้าประกวด
- โครงการดาวรุ่งคอมพิวเตอร์รับและให้ทุนนักศึกษาจากนักเรียน ที่เคยได้รับรางวัล โดยกำหนดให้ผู้รับทุนต้องส่งผลงานเข้าประกวดในฐานะนักศึกษาของภาควิชาอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้มีโอกาสได้รับรางวัลอีก
- โครงการอบรมนักเรียนและนักศึกษาต่าง ๆ เช่น Young Java สร้างและพัฒนาผู้เข้าประกวด และประชาสัมพันธ์ภาควิชาให้เป็นที่รู้จัก เห็นผลงานและลักษณะการเรียนการสอน และสนใจเข้าศึกษาในที่สุด
- ภาควิชากำหนดผลงานที่ได้รับรางวัลเป็น KPI ของภาควิชา ในขณะที่ไม่ใช่ KPI ของภาควิชาอื่น นับเป็นความท้าทายและความรับผิดชอบร่วมกันของทั้งภาควิชา
- ภาควิชามีเจ้าหน้าที่ดูแลงานบริการวิชาการและกิจกรรมของนักศึกษาโดยเฉพาะ (2 คน) ซึ่งดูแลในการจัดอบรมและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ทำให้มีความสะดวก และคล่องตัวในการดำเนินงาน
- คณาจารย์ของภาควิชาติดตามเทคโนโลยีต่าง ๆ อยู่เสมอ ทำให้สามารถคิดโครงการหรือแนวทางใหม่ ๆ ในการพัฒนาผลงานเข้าร่วมการแข่งขัน

4. แนวทางการดำเนินงาน

ภาควิชามีแนวทางการดำเนินงาน (Approach) ดังต่อไปนี้

- กำหนดเป็น KPI ของภาควิชา
- กำหนดเงินทุนสนับสนุน
- ส่งนักศึกษาเข้าร่วมประกวด
- ส่งอาจารย์เข้าเป็นกรรมการ
- เข้าร่วมเป็นศูนย์ประสานงานการจัดแข่งขัน
- จัดอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนและนักศึกษา

- รับนักศึกษาเข้าจากนักเรียนที่มีผลงานในการประกวดระดับชาติ

ในการปฏิบัติงานตามแผน (Deployment) นั้น ภาควิชามีเจ้าหน้าที่ดูแลงานบริการวิชาการและกิจการของนักศึกษาโดยเฉพาะ (2 คน) ซึ่งดูแลในการดูแลประสานงานการจัดอบรมและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา

ในการประเมินทบทวนผลการดำเนินงาน (Assessment & Review) นั้น ภาควิชาเก็บรวบรวมข้อมูล และบันทึก KPI ในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ทบทวนผลที่ได้ทุกปี และปรับปรุงโครงการที่เกี่ยวข้อง เช่น การปรับโครงการอบรมต่าง ๆ โครงการดาวรุ่ง คอมพิวเตอร์ และรายการสนับสนุนต่าง ๆ ให้ทันสมัยต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน

5. บทสรุป

ภาควิชาได้รับการจัดอันดับการเรียนการสอนและวิจัย โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ เป็นอันดับ 4 ของประเทศ เมื่อเทียบกับภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ทั่วประเทศ รางวัลในการแข่งขันผลงานของนักศึกษาระดับชาติ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการจัดอันดับนี้ ภาควิชาได้รับรางวัลในการแข่งขันผลงานของนักศึกษาระดับชาติ จำนวน 7 รางวัลขึ้นไปเป็นเวลาติดต่อกัน 3 ปี ดังตารางต่อไปนี้

ปีการศึกษา 2549	ปีการศึกษา 2548	ปีการศึกษา 2547
14	10	7

และก่อนหน้านี้อีก ภาควิชาได้รับรางวัลปีละ 4-8 รางวัล เป็นประจำตั้งแต่ ปี 2543 ภาควิชายังคงต้องพัฒนาในเรื่องนี้อีกต่อไปเพื่อรักษาระดับคุณภาพนี้

ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนา **Best Practices** คือคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาของภาควิชาที่ร่วมแรงร่วมใจในการดำเนินงานทำให้ประสบผลสำเร็จ การส่งผลงานเข้าร่วมในการประกวดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย ที่ภาควิชาเข้าร่วมเป็นผู้ประสานงานการจัดการแข่งขันประจำภาคได้ นับว่าได้เป็นวัฒนธรรมองค์กรที่พึงรักษาไว้

6. แหล่งข้อมูลอ้างอิง

(1) สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, เว็บไซต์คุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2550, กรกฎาคม 2550

(2) เว็บไซต์ของภาควิชา, www.coe.psu.ac.th

มหกรรมแห่งการร่วมแรงร่วมใจ : การประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ / หน่วยงาน

นางกัญยปรีณ ทองสามสี
รักษาการหัวหน้าสำนักงานประกันคุณภาพ

การประเมินคุณภาพภายในเป็นกระบวนการหนึ่งของการประกันคุณภาพภายในที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 มีทั้งการประเมินความก้าวหน้าของการประกันคุณภาพ (Formative Assessment) เพื่อให้ได้คำตอบว่าองค์กรนั้นตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ แผนการปฏิบัติงานหรือไม่ อย่างไร และประเมินผลสรุปการดำเนินงาน (Summative Assessment) ตามเกณฑ์ที่กำหนด รวมทั้งมีการให้ข้อมูลป้อนกลับตามสภาพแวดล้อมภายใน สิ่งแวดล้อมภายนอก และให้ข้อเสนอแนะในเชิงกลยุทธ์เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาองค์กรต่อไป อันจะนำไปใช้พัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนของหน่วยงานทุกระดับตั้งแต่คณะ/ภาควิชา/สำนักงานเลขานุการคณะ/สำนัก/ศูนย์/สถาบัน/กอง และหน่วยงานย่อยภายใน

ในช่วงเดือนกันยายน - ธันวาคม 2550 เป็นห้วงเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ / หน่วยงาน ประจำปีการศึกษา 2549 อันมีหน่วยงานที่จัดทำรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพรวมทั้งสิ้น 54 หน่วยงาน จำแนกเป็นหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน 26 หน่วยงาน และหน่วยงานสนับสนุน 28 หน่วยงาน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวน 47 ชุด (เขตการศึกษาภูเก็ต ตรัง และสุราษฎร์ธานี มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเขตการศึกษาละ 1 ชุด) ซึ่งในปีดังกล่าวนี้ หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอนมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต/นายจ้างของศิษย์เก่าคณะนั้น ๆ ร่วมเป็นกรรมการประเมินด้วย เพื่อหน่วยงานได้รับมุมมองที่หลากหลายจากผู้ที่ใช้บัณฑิต อันจะนำมาใช้เป็นแนวทางพัฒนา/ยกระดับคุณภาพบัณฑิตที่กำลังจะออกสู่ตลาดแรงงานในอนาคต

การประเมินคุณภาพภายในครั้งนี้มีบุคลากรร่วมเป็นคณะกรรมการที่หลากหลายทุกระดับ ทั้งจากฝ่ายบริหาร ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ประเมินคุณภาพภายใน และผู้ปฏิบัติงานด้านประกันคุณภาพของคณะ/หน่วยงาน จำนวนทั้งสิ้น 255 คน โดยจำแนกเป็นประธาน คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน 44 คน (47 ครั้ง) รองประธาน 25 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 26 คน กรรมการ 118 คน (128 ครั้ง) เลขานุการ 40 คน (52 ครั้ง) และผู้ช่วยเลขานุการ 2 คน เมื่อเปรียบเทียบกับ การประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2547/ปีงบประมาณ 2548 พบว่าการแต่งตั้ง คณะกรรมการมีการกระจายของบุคลากรมากขึ้น ซึ่งในปีข้างต้น มีการรวมการทั้งสิ้น 169 คน (244 ครั้ง) จากหน่วยงานที่รับการประเมิน 49 หน่วยงาน

ตลอดระยะเวลาของการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยได้รับความร่วมแรงร่วมใจจากบุคลากรทุกฝ่ายที่สละเวลามาร่วมงานการประเมินคุณภาพภายใน อีกทั้งหน่วยงานที่รับการประเมินก็ให้การต้อนรับ จัดเตรียมเอกสารหลักฐาน อำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการอย่างน่าประทับใจ ซึ่งบรรยากาศเช่นนี้มิให้เห็นในสงขลานครินทร์อย่างต่อเนื่องทุกปี

ได้อะไรมาบ้าง จากงาน

"มหกรรมการจัดการความรู้แห่งชาติครั้งที่ 4"

นางสาวปัญญาช รัชชาชัต

นักวิชาการอุดมศึกษา สำนักงานประกันคุณภาพ

บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพ ได้ไปร่วมงานมหกรรมการจัดการความรู้แห่งชาติ ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน - 1 ธันวาคม 2550 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค อารีน่า เมืองทองธานี

ในการเข้าร่วมงานมหกรรมการจัดการความรู้แห่งชาติ ครั้งที่ 4 หรือ NKM 4 นี้ มีนิทรรศการซึ่งจัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งดี ๆ ที่ตนเองได้รับมาเพื่อแบ่งปันความรู้และสิ่งดี ๆ ร่วมกัน โดยนิทรรศการจะแบ่งโซนออกเป็น 7 โซน คือ 1)การศึกษา 2)สุขภาพ 3)ท้องถิ่น 4)ธุรกิจ 5)ราชการ 6)เครือข่ายความรู้ และ 7) พิเศษ

เมื่อถึงเวลาเริ่มงาน ผู้เข้าร่วมงานจะได้ชมวีดิทัศน์ "เปลี่ยนกระบวนทัศน์ พัฒนาวัฒนธรรมการเรียนรู้" และกล่าวเปิดงานโดย ศาสตราจารย์ นพ.วิจารณ์ พานิช ต่อด้วยปาฐกถาพิเศษ "การเปลี่ยนแปลงเพื่อความสุขในการ

ทำงาน" โดย ศาสตราจารย์ นพ.จรัส สุวรรณเวลา นายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อจุดประกายการใช้ชีวิตให้มีความสุขในการทำงาน จากนั้นผู้เข้าร่วมงานจะแยกย้ายกันไปตามห้องต่าง ๆ ตามความสนใจซึ่งแบ่งออกเป็นห้องย่อย 4 ห้อง คือ

Play & Learn..."เพลิดเพลินกับการเรียนรู้" เป็นห้องที่น่าสนใจอย่างมากเพราะผู้เข้าร่วมจะได้ฝึกปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกระบวนการ KM ที่มีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย

Love & Learn..."สุขใจได้เรียนรู้" เป็นห้องที่ร่วมแลกเปลี่ยนความสุขที่ได้ในที่ทำงาน

Lead & Learn..."เผยได้...ผู้นำการเรียนรู้" เป็นห้องที่เผยแพร่เคล็ดลับไม่ลับของผู้บริหาร ในการทำให้ "คน" ในองค์กรเอื้อต่อการเรียนรู้

Tools & Learn..."ฉลาดใช้...เครื่องมือเรียนรู้" เป็นห้องที่นำเครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ในองค์กรเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพเลือกที่จะเข้าห้อง **Love & Learn..."สุขใจได้เรียนรู้"** เพราะมีหัวข้อที่น่าสนใจ ชวนให้ติดตามจากการที่ได้ชมนิทรรศการมาก่อนแล้ว และการตัดสินใจในครั้งนี้ก็ไม่ผิดหวัง เพราะบรรยากาศภายในห้องเป็นไปด้วยความสนุกสนานและเป็นกันเอง ผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่ได้ดีมาก อีกทั้งเรื่องที่ได้รับฟังจากผู้มีประสบการณ์ก็สนุกสนาน น่าฟัง ทำให้เกิดความรู้สึที่ดี ๆ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพร้อมที่จะเปิดใจยอมรับในสิ่งเหล่านั้นเพื่อนำไปปรับใช้กับองค์กรของตนเอง เริ่มต้นจาก

1. โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

เล็งเห็นความสำคัญของบุคลากร ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการผลักดันให้องค์กรไปสู่ความสำเร็จ บุคลากรที่นี่มีถึง 3,000 กว่าคน ทุกคนล้วนมีความเครียด ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องงาน ความรู้สึกไม่เท่าเทียมกัน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การสื่อสารภายในองค์กร ฯลฯ ดังนั้นจึงต้องหาวิธีเพื่อขจัดปัญหาเหล่านั้นให้หมดไป จึงนำ

- วิธีการ "Town Hall Meeting" มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาวิธีนี้เป็น การเปิดโอกาสให้ผู้บริหารพบบุคลากรเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการทำงานที่ผ่าน มา ว่าได้ทำอะไรไปบ้างและจะทำอะไรต่อไปรวมถึงรับฟังปัญหาต่าง ๆ จากบุคลากรอย่างเปิดใจ เพื่อลดความทุกข์และเพิ่มความสุขให้แก่คนในองค์กร
- เปลี่ยนคำว่า "ชั้นเวร" เป็น "ชั้นบุญ" เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เป็นในทางบวก
- มีการให้รางวัลเชิดชูเกียรติแก่พนักงานโดยการสะสมแต้มการทำ ความดี เพื่อแลกของสะสมหรือเงินรางวัล
- เปิดโอกาสให้มีการเสนอแนวคิด / นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มาจากเรื่องใกล้ตัว เพื่อเป็นการพัฒนาและคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ ในโรงพยาบาล

ผลที่ได้จากการใช้วิธีการดังกล่าว ทำให้ผู้ป่วยมีความสุขจากการรับบริการรวมไปถึงพนักงานเองก็มีความสุขในการทำงานเช่นกัน อีกทั้งโรงพยาบาลบารุงราษฎร์ยังได้รับยกย่องจากองค์การ Unicef เกี่ยวกับการเปิดโอกาสให้ผู้ที่อยู่โอกาสเข้ามาเรียนรู้การทำงานและการช่วยเหลือสังคมอีกด้วย

2. บริษัทเอเชีย พรินซ์ จำกัด

ได้น้อมนำพระบรมราโชวาทและกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ มาประพฤติปฏิบัติในการทำงานและดำเนินชีวิตประจำวันอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนทำงานที่อยู่ภายใต้การดูแลขององค์กร โดยมี

- เป้าหมายสูงสุดเพื่อ "มุ่งสร้างคนดีแทนคนแผ่นดิน"
- เน้นการปลูกฝังให้พนักงานเป็นผู้ "มีวินัย มีความสามัคคี เสียสละ มีคุณธรรม และมีความกตัญญู" ด้วยวิธีการเรียกว่าบันได 3 ขั้นได้แก่ สุขกายสุขใจ ปลูกสร้างวินัย และก้าวไกลสู่มืออาชีพ (พัฒนาทักษะขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน)
- การอยู่ร่วมกันโดยเน้นความสัมพันธ์แบบพี่น้อง ช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีหลักธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ทำให้คนในองค์กรแห่งนี้ยึดมั่นกับคำว่า "โรงงาน" เป็นได้มากกว่าแค่ "ที่ทำมาหากิน"

3. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ได้เล่าประสบการณ์จากการนำ โครงการ Patho - OTOP ภายใต้แนวคิดที่ว่า "งานพัฒนาคน คนพัฒนางาน" เข้าไปใช้ในการทำงานเพื่อให้งานประจำกลายเป็น **ตำราเรียนรู้ที่ท้าทาย** ทำให้คนทำงานเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความสามารถ จนกระทั่งนำไปสู่การพัฒนาตนเอง ส่งผลให้องค์กรเกิดความก้าวหน้าอีกด้วย นอกจากนี้การเรียนรู้ที่จะพัฒนางานแล้ว ยังส่งผลให้ **ความสัมพันธ์ของคนในองค์กรดีขึ้น**อีกด้วย

4. มหาวิทยาลัยนเรศวร

ได้นำการจัดการความรู้หรือ KM เข้าไปประยุกต์ใช้ตั้งแต่ปี 2547 โดยเริ่มต้นจากงานประกันคุณภาพ เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ทำให้การลงมือทำอยู่ในรูปแบบ "ทำไป เรียนรู้ไป" จากจุดเล็ก ๆ ที่มีกลุ่มคนเพียงไม่กี่คนในตอนแรก กลายเป็น

สร้างการเปลี่ยนแปลงให้ขยายออกไปในวงกว้าง จากงานประกันคุณภาพ ไปสู่งานวิจัยจนกระทั่งเข้าไปสู่ระดับคณะ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอน การบริการวิชาการหรือแม้กระทั่งสำนักงานเลขานุการคณะฯ จากวันนั้นจนถึงวันนี้ มหาวิทยาลัยนเรศวรยังคงใช้ KM เป็นเครื่องมือในการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

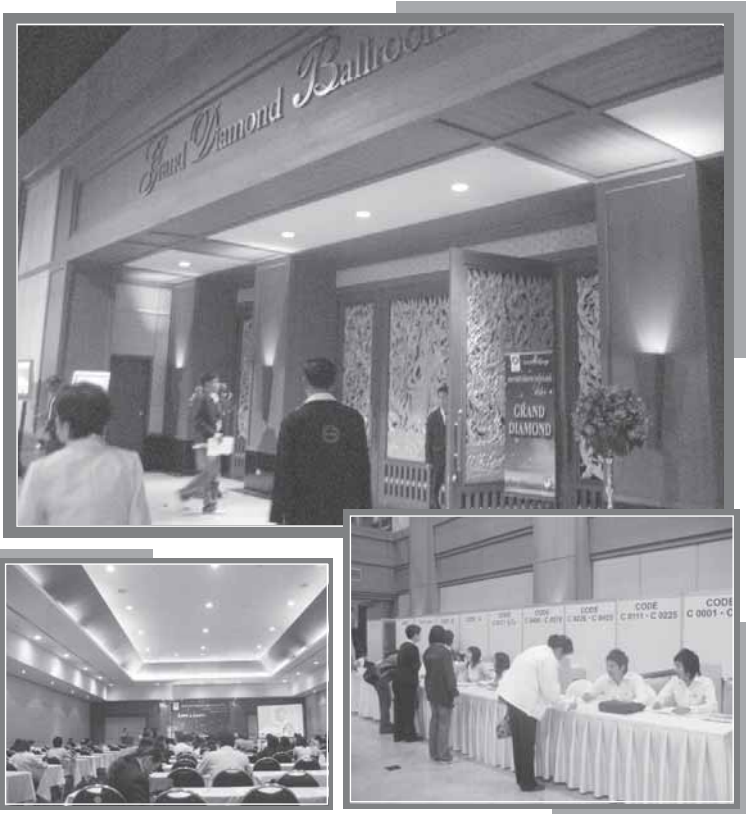

5. โรงเรียนเพลินพัฒนา

เป็นโรงเรียนที่เน้นการสอนในเรื่องของการเรียนรู้การใช้ชีวิต ภายใต้สโลแกนที่ว่า "ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการทางวัฒนธรรม" ซึ่งครูที่โรงเรียนแห่งนี้ได้นำ KM มาใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคและวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ครูท่านอื่นนำความรู้ที่ได้นี้ไปประยุกต์ใช้กับตนเอง เพื่อเพิ่มความสามารถในการถ่ายทอดวิชาความรู้จากครูสู่นักเรียน เพราะครูที่นี้ยึดมั่นในคำที่ว่า "เด็กจะเป็นอย่างที่เรากลับเป็น มากกว่าที่เราอยากให้เขาเป็น"

จากการเข้าร่วมงานมหกรรมการจัดการความรู้แห่งชาติในครั้งนี้ สิ่งที่ได้กลับมาคือ ความประทับใจในแนวคิด มุมมองและทัศนคติที่ดีในแง่ต่าง ๆ ของผู้ที่มีประสบการณ์มาเล่าสู่กันฟัง สิ่งนี้เปรียบเสมือนแรงผลักดันให้กับตนเองในการคิด และหาวิธีการต่าง ๆ อันจะนำพาตัวเองและองค์กรไปสู่ความสำเร็จในอนาคต ซึ่งจะต้องอาศัยความสามัคคี อดทน และเสียสละร่วมกัน การเปิดใจรับฟังแนวคิดใหม่ ๆ นี้อาจทำให้เกิดความประทับใจ แล้วอยากจะปฏิบัติตาม แต่การรับฟังประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีเรื่องราวหลากหลายนี้ ก็ทำให้บางประเด็นไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้ฟังเข้าใจในแก่นสาร เนื่องมาจากการสื่อสารของตัวผู้เล่ากับตัวผู้ฟังไม่สามารถไปด้วยกันได้ ทำให้ผู้ฟังเกิดการเบื่อหน่ายและไม่สนใจเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าการได้มาร่วมงานมหกรรมการจัดการความรู้แห่งชาติในครั้งนี้จะเป็นครั้งแรก แต่สิ่งที่ได้กลับมานั้นมีคุณค่าอย่างมหาศาล

กิจกรรมสำนักงานประกันคุณภาพ

== โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การบูรณาการการประกันคุณภาพบริหาร ความเสี่ยงและการควบคุมภายใน==

สำนักงานประกันคุณภาพจัด โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การบูรณาการการประกันคุณภาพบริหาร ความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ระหว่าง วันที่ 25 - 26 กันยายน 2550 ณ โรงแรม ลีการ์เดนส์ พลซา อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าอบรม มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปรับใช้ กับการปฏิบัติงานและสามารถประเมินความ เสี่ยงและดำเนินการควบคุมภายในหรือ ประเมินประสิทธิผลและความพอเพียงของ การควบคุมภายใน อีกทั้งยังสามารถนำไป ปรับใช้ในงานที่รับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม กับสภาพแวดล้อม โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ที่ประกอบด้วย

- ผู้เข้าร่วมรับฟังการบรรยาย ในภาคเช้าวันที่ 25 กันยายน 2550 ประกอบด้วย อธิการบดี, รองอธิการบดี,

ผู้ช่วย, อธิการบดี, คณบดี, รองคณบดี, ผู้อำนวยการศูนย์/สถาบัน/สำนัก/กอง หัวหน้าภาควิชา เลขานุการคณะ/วิทยาลัย, ตัวแทนผู้บริหารด้านประกันคุณภาพ (QMR) ทุกคณะ/หน่วยงาน, ผู้รับผิดชอบงานควบคุมภายใน และผู้ที่สนใจ ประมาณ 350 คน ผลการจัดโครงการพบว่ามีบุคลากรของมหาวิทยาลัยเข้าร่วมอบรม จำนวน 325 คน และบุคลากรของมหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 331 คน

- ผู้เข้าร่วมฝึกภาคปฏิบัติ (Workshop) ภาคบ่ายวันที่ 25 กันยายน 2550 และวันที่ 26 กันยายน 2550 ประกอบด้วยตัวแทนผู้บริหารด้านประกันคุณภาพ (QMR) ทุกคน/หน่วยงาน และผู้รับผิดชอบ งานควบคุมภายในและผู้สนใจรวมประมาณ 148 คน ซึ่งถือเป็นโครงการที่บุคลากรให้ความสนใจสูงมาก

:= share.psu.ac.th :=

บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพ ได้เข้าร่วมฟังการบรรยาย และทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการใช้งาน Blog ที่มีชื่อว่า share.psu.ac.th เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2550 ณ ห้องประชุม 210 อาคารสำนักงานอธิการบดี โดยมี อาจารย์พิชิต เรืองแสงวัฒนา รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นประธานในการกล่าวเปิดงาน และบรรยายพิเศษเกี่ยวกับการจัดการความรู้ใน ม.อ.

จากการเข้าร่วมฟังการใช้งานในครั้งนี้ บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพ ได้ร่วมสมัครสมาชิก และเขียนบันทึกลงใน share.psu.ac.th คิดเป็น 83.33% ของบุคลากรทั้งหมด รวมทั้งร่วมกันเขียนบันทึกได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งจากความร่วมมือในครั้งนี้ บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพ ได้รับสื่อเป็นของรางวัลในการร่วมกิจกรรม

:=การประชุมคุณภาพภายในสำนักงานประกันคุณภาพ:=

สำนักงานประกันคุณภาพ ได้รับการประเมินคุณภาพภายใน เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2550 ณ ห้องประชุม 211 อาคารสำนักงาน อธิการบดี โดยมีคณะกรรมการประเมิน ฯ ดังนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย ปรีชาวีรกุล ประธานฯ, นางวิไลพรรณ ลีลามานิตย์ กรรมการ และนางสาวจิระวิวัฒน์ คูหามุข เลขานุการ

ซึ่งจากผลการประเมิน สำนักงานประกันคุณภาพ ได้รับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง การปฏิบัติงานในสำนักงาน และการพัฒนาระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย เป็นอย่างมาก

:=โครงการ "IMT - GT UNINET รุ่นที่ 3" :=

นางกัญยปรีดี ทองสามดี เป็นตัวแทนของสำนักงานประกันคุณภาพ เข้าร่วมโครงการพัฒนาสมรรถนะสากลของบุคลากรสายสนับสนุน ภายใต้โครงการ "IMT - GT UNINET รุ่นที่ 3" ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 26 - 29 พฤศจิกายน 2550

ณ มหาวิทยาลัย 3 แห่ง คือ University Malaysia Perlis (UNIMAP), Multimedia University และ International Islamic University Malaysia (IIUM or UIAM) ซึ่งบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรม ในรุ่นที่ 3 นี้ ประกอบไปด้วย บุคลากรของสำนักงานเลขานุการ คณะและกองต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 40 คน

==ประชุมและศึกษาดูงานที่ประเทศออสเตรเลีย==

ระหว่างวันที่ 2 - 9 ธันวาคม 2550 ผู้ช่วยศาสตราจารย์โนรี ใจใส ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและการประกันคุณภาพ เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี, อาจารย์ปรารถนา หลีกภัย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการและแผนเขตการศึกษาตรัง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาริน สะอืด ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ วิทยาเขตปัตตานี และรองศาสตราจารย์ นวลจิราภักดิ์ รังรอง ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ

ได้ไปดูงานด้านการจัดการศึกษาประกันคุณภาพ และวิเทศสัมพันธ์ ณ Curtin University of Technology และ University of Western Australia และเข้าร่วม ASAIHL Conference ณ Curtin University of Technology เมือง Perth ประเทศออสเตรเลีย

คณະผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัช ชิตตระการ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ
รองศาสตราจารย์ นवलจิรา ภัทรรังรอง

กองบรรณาธิการ

นางสาวปรีฎาภรณ์ สุขจันทร์
นางสาวปัญญานุช รักษาชาติ
นางกัญชลิณี ทองสามสี
นางเจิดจรรย์ เปลี่ยนโพธิ์
นางสาลินี ยวงเกตุ

